

JÍLOVÉ – DAVLE – 20.5.2020

Milí pochodníci i ostatní čtenáři našich stránek. Srdečně vás všechny zdravím.

Naše první „povirová“ vycházka směřovala na Posázavskou stezku. Patříčně natěšených se nás sešlo na zastávce autobusu Budějovická dvacet. Odjezd autobusu, stanovený jízdním řádem na 8:00 hod., se malinko pozdržel (asi 5 min.) a zádrhel byl na světě. Do Jílového, kde jsme měli přestoupit na autobus do Kamenného přivozu – Hostěradic, jsme přijeli s podobným zpožděním a potřebný autobus jsme viděli odjíždět. Další možnost přepravy, prostřednictvím MHD, se nabízela za dvě hodiny.

Tuto možnost jsme vyloučili a vydali se na náhradní trasu z Jílového do Davle. Nejprve po žluté TZ – Jílové náměstí – Bohuliby – Třeštibok – Petrov (6,5 km) - dále jsme sledovali zelenou TZ až k rozcestí – „lávka Záhořanský potok“ (1,5 km), kde jsme přešli na modrou TZ, po které jsme došli do Libřice, posléze po červené TZ podél Vltavy k nádraží Davle a lávce přes Vltavu (4,5 km). Celková délka, poměrně členité trasy se značným výškovým rozdílem, byla přibližně 12,5 – 13 km.

Trasa vede krásnou přírodou, převážně listnatými lesy, z vrcholů kopců jsou otevřené výhledy do krajiny, ze skalnatého Třeštiboku je mimořádný pohled do hlubokého údolí Sázavy a na protilehlé, zalesněné vrcholy Malého a Velkého Medníku, pod kterými vede Posázavská stezka, která nám byla tentokrát odepřena. Z tohoto místa je vidět ještě mnohé, co za vidění stojí, těžko popsitelné – doporučuji navštívit.

Další část trasy, z Petrova k Záhořanskému potoku, a cesta kolem potoka, který místy připomíná potoky v horách, též nepostrádá romantiku. Na jedné straně bystrý potok, jehož dno je poseto balvany, a nad cestou bloky skal. Věřím, že se i další účastníci, podobně jako já, nechali okouzlit krásou přírody. Trasa byla trochu náročnější než původně plánovaná, ale všichni ji zvládli v dobré pohodě. Uznání si zaslouží všichni, ale především se obdivuji těm, kteří pro různá zdravotní omezení museli vydat více fyzické i volní energie a vycházku s úsměvem zvládli.

V Davli jsme se patříčně odměnili v místní restauraci a cukrárně. Do Prahy (na Smíchovské nádraží) jsme se vrátili autobusem.

Všem děkuji za účast, a především za pochopení vzniklé situace a dobrou náladu, která nás celou cestu provázela.

Honza Šiml